

**جشن صدمین سالگرد روز جهانی زن، در تورنتو
12 مارچ 2008
اتحاد زنان آزادیخواه**

تشکل "اتحاد زنان آزادیخواه" در روز هشت مارس 2008 در شهر تورنتو (کانادا) جشنی را به مناسبت صدمین سالگرد روز جهانی زن برگزار کرد.

از چندین روز پیش از برگزاری مراسم، شهر تورنتو را طوفانهای متعدد و بارش برف سنگین فرا گرفته بود و حتی امکانات شهر تورنتو که همیشه برای مقابله با طوفان و برفهای سنگین آماده بوده است، کافی نبود. بطوریکه برخی از خیابانهای اصلی و کلیه خیابانهای فرعی شهر زیر برف مانده بودند.

اما از آنجا که رفقای برگزار کننده مراسم از دو هفته قبل به تبلیغ برنامه پرداخته بودند، صلاح نمی دانستند که این مراسم را به علت بدی هوا لغو کنند. بنابراین با اینکه هوای طوفانی آن روز یکی از بی سابقه ترین در 5 سال اخیر تورنتو محسوب میشد، تصمیم گرفته شد که مراسم روز جهانی زن طبق برنامه پیش برده شود.

پیش بینی شده بود که به خاطر طوفان تعداد حوادث و تصادفات اتومبیل زیادتیر از مواقع معمولی باشد. (روز بعد مطلع شدیم که در آن شب بیش از 900 تصادف اتومبیل رخ داده بود) در نتیجه برای مقابله با وضعیت اضطراری آن روز بسیاری از دکترها و پرستارهای بیمارستانها مجبور به اضافه کاری شدند. به همین دلیل نیز یکی از دوستان هنرمندی که علاوه بر اینکه شغلش پرستاری است، یکی از خوانندگان مجرب اپرای تورنتو نیز هست و قرار بود در این مراسم برنامه ای اجرا کند، نتوانست در مراسم حضور یابد. اعضای ارکستر نیز نیم ساعت پیش از آغاز برنامه، تلفنی اطلاع دادند که اتومبیلشان وسط راه در برف گیر کرده است و نمی توانند به مراسم بیایند. اما یکی از دوستان سریعاً به کمک آنها رفت و با تلاش بسیار، بالاخره به موقع به مراسم رسیدند.

انجام همه کارها با هیجان آمیخته شده بود و هر کسی که از راه میرسید داستانی از چگونه آمدنش در هوای طوفانی و خیابانهای پر برف را برایمان تعریف میکرد. برگزارکنندگان مراسم به علت خرابی هوا حدس میزدند که فقط حدود 20 نفر، آن هم کسانی که گفته بودند صد در صد خواهند آمد، در مراسم حاضر خواهند شد. اما حضور حدود 80 نفر از ایرانیان ساکن تورنتو در این جشن نشان داد که بخشی از هموطنان ما روز جهانی زن را آنقدر پر اهمیت می دانند که حاضر نیستند آن را حتی به خاطر طوفان هم از دست بدهند.

با همه دشواری هایی که به دلیل بدی هوا پیش آمده بود، برنامه فقط با 10 دقیقه تأخیر شروع شد و بدون هیچگونه مشکل فنی، و همراه با نظم و ترتیب و کیفیتی در خور و در فضایی بسیار دوستانه و صمیمی ادامه یافت.

شروع مراسم با پخش کلیپ بسیار زیبایی همراه بود که تصاویری از انقلابهای جهان و مبارزات زنان زحمتکش با رژیمهای استعمارگر را نشان میداد. سرود متن این کلیپ سرود انترناسیونال بود و همه حضار در مراسم به احترام مبارزین انقلابی جهان از جا برخاستند و برخی نیز همراه با هم این سرود را با صدای بلند خواندند. دو دختر جوان روس که عضو ارکستر برنامه بودند نیز در حالیکه با دیدن صحنه های انقلاب شوروی خیلی خوشحال شده بودند، سرود انترناسیونال را به زبان روسی می خواندند. خواندن سرود انترناسیونال در روز جهانی زن، روزی که سمبل مبارزه زنان کارگر و زحمتکش با سیستم طبقاتی برای رهایی از ستم مضاعف است، اولین صحنه زیبا و فراموش نشدنی جشن صدمین سالگرد روز جهانی زن در تورنتو بود.

مجری برنامه، یکی از اعضای اتحاد زنان آزادیخواه به معرفی تشکل "اتحاد زنان آزادیخواه" پرداخت. او در سخنانش به چگونگی ایجاد این تشکل در هشت مارس سال گذشته پرداخت و با اشاره به پلاتفورم این تشکل و اینکه "اتحاد زنان آزادیخواه" در تلاش است تا با متحد کردن تمامی زنان آزادیخواه در بستر مبارزه با رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی، منعکس کننده هر چه وسیع تر صدای زنان کارگر و زحمتکش ایران باشد، توضیح داد که: "ما برای رسیدن به اهداف و آرمانهای خود، دست همه زنانی که برای پایان بخشیدن به ظلم و ستمی که علیه زنان کشور ما اعمال می شود مبارزه می کنند، را می فشاریم. ما خود را همراه و در کنار کسانی می دانیم که برای نابود کردن شالوده های نظام اجتماعی ای که نابرابری زن و مرد و فرهنگ مردسالاری و انواع ظلم و ستم بر زن را بازسازی می کند، مبارزه می کنند."

بعد از پخش چند کلیپ زیبا و فیلمی از دختران نوجوان افغانستان که شعر "افتخار" (من یک زنم) سروده چریک فدایی خلق، شهید غزال آیتی را می خواندند، نوبت به هنرنمایی گروه موسیقی زنان از اروپای شرقی رسید. "آدریان" و "دانیلا" نوازنده ویلون و چلو با همکاری دو تن از شاگردهای جوان خود و همچنین "مهدی" جوان بسیار هنرمند ایرانی که با نواختن ضرب با آنها همراهی میکرد، با اجرای چندین قطعه زیبا از موسیقی کلاسیک کشورهای اروپایی و امریکا و همچنین موسیقی سنتی ایرانی واقعاً سنگ تمام گذاشتند.

پس از موسیقی نوبت به سخنرانی یکی از اعضای "اتحاد زنان آزادیخواه" رسید. او در صحبتهایش با اشاره به تاریخ مبارزات زنان کارگر امریکا که 8 مارس به عنوان روز جهانی زن نیز یادآور آن مبارزات می باشد، به شرایط دهشتناکی که در این سالهای سیاه حکومت جمهوری

اسلامی در ایران برای سرکوب زنان کشور ما ایجاد شده نیز اشاره کرد. او مثالهایی از مقاومت‌های زنان در ایران را یاد آوری کرد و ضمن اشاره به وقایع اخیر در ایران و مقاومت‌های زنان و درگیری آنان با عمال رژیم که به بهانه حجاب به آزار و اذیت آنها در کوچه و خیابان پرداختند، توضیح داد که چگونه در تمام این سالهایی که جمهوری اسلامی با ایجاد جو رعب و وحشت و با سرکوب و شکنجه و اعدام، برای حفظ و طولانی کردن عمر ننگین خود تلاش کرده، زنان تحت ستم ایران با این رژیم مبارزه کرده اند. زنان ایران برای بدست آوردن آزادیها و حقوق انسانی خود هرگز دست از مبارزه با رژیم سرکوبگر برنداشته اند و خواهان سرنگونی آن می باشند.

سخنران توضیح داد که: "جمهوری اسلامی به عنوان یکی از دیکتاتورترین و خونخوارترین رژیم‌های سرمایه داری وابسته به امپریالیسم، از یکطرف کوچکترین اعتراض زنان تحت ستم ما را با زندان و شکنجه و اعدام پاسخ داده و میدهد، و از طرف دیگر دست بخشی از زنان وابسته به رژیم و اصلاح طلب و یا گروه های زنان فرمیست را باز گذاشته که فعالیت سیاسی کنند. هدف رژیم از دست زدند به این ترفند این است که جنبش انقلابی زنان را از هدف نهایی خویش یعنی مبارزه قهرآمیز با رژیم و سرنگون کردن آن که مسبب اصلی ظلم و ستم به زنان است، منحرف کرده و در گرداب فرمیسم غرق کند. در چنین شرایطی است که حرکتی فرمیستی همچون کمپین یک میلیون امضاء برای تغییر در برخی قوانین نیز بوجود آمد."

سخنران در ادامه، توضیح داد که چگونه در خارج از کشور نیز گروه هایی از زنان وجود دارند که شعارهایی همچون "لغو قوانین ضد زن" را محور مبارزات خود قرار داده اند و همیشه شدیداً از محوری کردن شعار سرنگونی رژیم خودداری کرده اند.

سخنران گفت که اکثریت افراد جامعه در ایران، خواهان سرنگونی رژیم هستند. و بنابراین گروه هایی که به فرم های قانونی دلخوش کرده اند و شعار سرنگونی را شعار اصلی جنبش زنان نمی دانند، برخلاف خواسته اکثریت افراد جامعه ما حرکت می کنند و فعالیت‌هایشان نتیجه ای جز به انحراف کشاندن جنبش انقلابی زنان نخواهند داشت.

پس از سخنرانی، "رحیمه توخی" شاعر انقلابی افغانستان و عضو اتحاد زنان آزادیخواه شعر زیبایی را که به مناسبت روز جهانی زن سروده بود، خواند. در 45 دقیقه ای که به صرف شام اختصاص یافته بود، شرکت کنندگان در گروه های 5-6 نفره دور هم جمع شده و پیرامون مسائل مختلف جنبش زنان و جامعه ایران گفتگو میکردند. میز انتشارات "اتحاد زنان آزادیخواه" و تعداد و تنوع موضوعی مطالب آن مورد استقبال شرکت کنندگان قرار گرفته بود. مهمانان مراسم در کنار میز انتشارات حول مطالب ارائه شده در آن با هم گفتگو و تبادل نظر میکردند. این فضای دوستانه ی بحث و گفتگوها و تبادل نظرها یکی دیگر از نقاط مثبت این مراسم بود.

جشن "صدمین سالگرد روز جهانی زن" در یکی از سردترین و طوفانی ترین شبهای تورنتو، در فضای گرم و صمیمانه ای که ایجاد شده بود و با هنرنمایی بابک، گیتاریست و خواننده جوان تورنتو به پایان رسید. بابک چندین قطعه موسیقی زیبا که شعر و آهنگش از خود او بودند را اجرا کرد و سپس سرود "آفتابکاران جنگل" را همراه با نواختن گیتار خواند. ما نیز با او همصدا شدیم. بابک گفت که مثل اغلب جوانان سالهای پس از قیام 57، با سرودهای انقلابی آشنایی کامل نداشته و سرود "آفتابکاران جنگل" را هم برای اولین بار چند روز پیش از برنامه شنیده و یاد گرفته

است. جوانان هنرمندی که اینچنین با علاقه در چنین مراسمی حضور می یابند و هنرنمایی می کنند، همیشه موجب شادی و افتخار مردم ما هستند. حضور پر شور تعداد زیادی از ایرانیان تورنتو در این مراسم، علیرغم هوای طوفانی این شهر در روز هشت مارس، یک بار دیگر ثابت کرد که زنان و مردان آزادیخواه، صدایی را که انعکاس صدای زحمتکشان و محرومان کشورمان است، به خوبی میشناسند، و به درستی به ضرورت مبارزه انقلابی برای سرنگون کردن رژیم سرمایه داری وابسته به امپریالیسم، آگاهی دارند.

زنده باد انقلاب. نابود باد نظام سرمایه داری و رژیم حافظ آن یعنی جمهوری اسلامی که مسبب اصلی ظلم و ستم بر زنان ایران است.

اتحاد زنان آزادیخواه

15 ماه مارس 2008

etehadezan@yahoo.com

فیلم قسمتی از این مراسم را میتوانید در یکی از دو لینک زیر مشاهده کنید :

<http://video.google.com/videoplay?docid=-1131220626618049613>

<http://www.zendehbadenghelab.com/Film/EZA-March-8-2008-Toronto.wmx>